

Jeg kan hjelpe lillebror

Av Lucy Stevenson Ewell
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Sør-Afrika.

Lashia hadde en ny lillebror. Han het Liam. Han hadde mørkt hår og små hender og føtter. Han var så søt!

Men noen ganger var det vanskelig å få et nytt barn i familien. Mamma og pappa hadde det alltid travelt nå. Og Liam gråt mye.

“Mamma, kan du lese en historie for meg?” spurte Lashia.

“Jeg må bade Liam i badekaret,” sa mamma. “Kanskje du kan lese en historie med Ariana.”

Lashia satte seg på gulvet sammen med lillesøsteren sin. De bladde gjennom sidene i en bok. Men det var ikke det samme uten mamma.

“Pappa, vil du leke en lek med meg?” spurte Lashia.

“Jeg må hjelpe mamma med babyen før jeg går på jobb,” sa pappa.

Lashia rynket pannen. Mamma og pappa hadde aldri tid til henne lenger! De hjalp alltid Liam.

Snart dro pappa på jobb. Mamma la Liam for at han skulle ta en lur. Hun satte seg sammen med Lashia og Ariana på sofaen. Hun så sliten ut.

Ingen hadde tid til Lashia nå.

ILLUSTRASJONER: SHAWNIA J. C. TENNEY

“Vi har hatt det veldig travelt med Liam,” sa mamma. “Har du følt deg litt ensom?”

Lashia nikket. Hun følte som at hun ville gråte.

Mamma klemte Lashia og Ariana. “Liam trenger mye hjelp akkurat nå fordi han er så liten. Han kan ikke gjøre noe alene ennå, slik du kan.”

“Jeg vet det,” sa Lashia.

“Men hvis du vil, kan du hjelpe meg å ta vare på Liam.” Mamma smilte.

“Er det sant?” spurte Lashia. Lashia likte tanken.

“Jeg også?” spurte Ariana.

“Du også,” sa mamma.

Snart begynte Liam å gråte. Da mamma skiftet bleien hans, ga Lashia henne våtservietter.

“Tusen takk,” sa mamma.

Dagen etter, da Liam ble badet, fant Lashia og Ariana frem rene klær som han

skulle ha på seg. De hadde søte små dyr på seg! De ga dem til mamma slik at hun kunne kle på Liam.

“Tusen takk,” sa mamma.

Lashia og Ariana tenkte på andre måter å hjelpe på. De redde opp sengene sine hver morgen uten å bli spurt. Noen ganger redde de også opp mamma og pappas seng! Og da det var tid for middag hjalp de pappa på kjøkkenet.

“Tusen takk,” sa mamma og pappa.

Da Liam gråt prøvde Lashia å hjelpe ham å føle seg bedre. Hun holdt ham og snakket med ham med dempet stemme. Liam kunne ikke si takk ennå. Men en dag smilte han bredt til Lashia!

Lashia smilte tilbake. Hun var glad for at hun kunne hjelpe lillebroren og mamma og pappa også! ●

Hvordan hjalp Lashia familien sin?